

Yo‘el kitobi va Laodikiyalik Yettinchi kun Adventistlar Jamoati - O‘n birinchi raqam

Jeff Pippenger

2025-12-14

O‘n birinchi raqam

So‘nggi yomg‘ir xabari — yaqinlashib kelayotgan sinov muddatining yakunlanishi haqidagi ogohlantirish bo‘lib, u shaxsiy tayyorgarlikka da‘vat bilan birga keladi. Bu ikki tushuncha Ishayo vahiyni o‘ninchi va o‘n birinchi boblarida ifodalangan bo‘lib, ular 1989 yilda muhrdan ochilgan Doniyor 11-bob xabari doirasida ko‘rsatilgan; bu xabarning yashirin tarixi esa yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish davrida ochib beriladi, ular vahiyda Ishayo va uning o‘g‘illari orqali tasvirlangan. Bu ikki yo‘nalish birgalikda Ohoz uchun ogohlantirishni ifodalaydi; u Muqaddas Kitob bashoratini qamrab olgan ushbu ichki va tashqi ikki yo‘nalish haqida hech qanday “tushuncha”ga ega bo‘lmagan Laodikiyaliklarni ifodalaydi.

Doniyor 11:11 va Vahiy 11:11 bir xil ichki va tashqi tasvirni taqdim etadi; bunda Doniyor tashqini, Vahiy esa ichkini ifodalaydi. Bu ikki ichki va tashqi “bob va oyat” o‘ninchi va o‘n birinchi boblarning tashqi va ichki xabarlarini bilan bevosita bog‘lanadi va ular Ishayo 11:11 da ham shunday bog‘lanadi.

Ishayo kitobining oltinchi bobi 9/11 bo‘lib, u Ishayoning 9/11 dagi xabarchi sifatidagi poklanishi va moylanishini ko‘rsatadi. Yettinchi bobdan boshlab esa, 9/11 da kelgan xabarning bayoni berilgan. O‘ninchi bob Doniyor kitobining o‘n birinchi bobidagi so‘nggi olti oyatning vazifasini ko‘rsatadi, chunki bu 1989 yilda oxirzamon paytida muhrdan yechilgan xabar edi.

Ishayoning o‘n birinchi bobi 9/11 ni hamda Ishayoning moylanishini va uning xabarini ifodalaydi. Birinchi oyat o‘ninchi oyat bilan “Yessay” orqali bog‘langan, va o‘ninchi oyatda shunday deyiladi: “O‘sha kunda”; o‘n birinchi oyat esa shunday davom etadi: “Va o‘sha kunda shunday bo‘ladiki, Egamiz O‘z xalqining qoldig‘ini qaytarib olish uchun ikkinchi bor qo‘lini cho‘zadi.”

O‘sha kun 1850-yil edi.

Ishayning poyasidan bir novda otilib chiqadi, va uning ildizlaridan bir Shox unib o‘sadi. Uning ustida Egamizning Ruhi — donolik va idrok ruhi, maslahat va qudrat ruhi, bilim va Egamizdan qo‘rqish ruhi — qaror topadi. Va u Egamizdan qo‘rqishda teran fahmli bo‘ladi; u ko‘zining ko‘rishiga qarab hukm qilmaydi, qulog‘ining eshitishiga qarab fosh etmaydi. Balki kambag‘allarni adolat bilan hukm qiladi, yer yuzidagi meeklar uchun insof bilan hukm chiqaradi; og‘zining tayog‘i bilan yer yuzini uradi, lablarining nafasi bilan esa fosiqni o‘ldiradi. Solihlik uning belining kamari bo‘ladi, sadoqat esa uning biqinlarining kamari bo‘ladi. Bo‘ri ham qo‘zi bilan yashaydi, qoplon esa uloq bilan birga yotadi; buzoq, yosh arslon va boqilgan mol birga bo‘ladi; ularni kichik bir bola yetaklaydi. Sigir bilan ayiq o‘tlaydi; ularning bolalari birga yotadi; arslon esa ho‘kiz singari somon yeydi. Emizikli bola aspinning inida o‘ynaydi, sutdan ajratilgan bola esa qo‘lini kokatrisaning iniga tiqadi. Ular Mening butun

muqaddas tog‘imda zarar ham yetkazmaydi, halok ham qilmaydi; chunki dengiz suvlar bilan qoplangani kabi, yer yuzi ham Egamiz haqidagi bilimga to‘la bo‘ladi.

11:10 Va o‘sha kunda Yessayning bir ildizi bo‘lur, u xalqlar uchun bayroq kabi turur; unga g‘ayriyahudiylar intilurlar; va uning oromgohi ulug‘vor bo‘lur.

11:11 Va o‘sha kunda shunday bo‘ladiki, Egamiz O‘z xalqining qolgan qoldig‘ini qaytarib olish uchun ikkinchi bor qo‘lini cho‘zadi; ular Ossuriyadan, Misrdan, Patrosdan, Kushdan, Elamdan, Shinardan, Xamotdan va dengiz orollaridan qolib qolgan bo‘ladilar.

11:12 U xalqlar uchun bir bayroq ko‘taradi, Isroilning quvg‘in qilinganlarini yig‘adi va Yahudoning tarqalib ketganlarini yerning to‘rt burchagidan bir joyga to‘playdi.

Efrayimning hasadi ham yo‘qoladi, Yahudoning dushmanlari esa qirib tashlanadi; Efrayim Yahudoga hasad qilmaydi, Yahudo esa Efrayimni ezmaydi. Balki ular g‘arb tomonga, filistiylarning yelkalari ustiga uchib boradilar; birgalikda sharqdagilarni talaydilar; Edom bilan Mo‘ab ustiga qo‘l qo‘yadilar; va Ammon o‘g‘illari ularga bo‘ysunadilar.

Va Egamiz Misr dengizining qo‘ltig‘ini butunlay yo‘q qiladi; va O‘zining qudratli shamoli bilan daryo ustida qo‘lini silkitadi, uni yetti irmoqqa urib bo‘lib yuboradi va odamlarni quruq oyoq bilan o‘tkazadi. Va Uning xalqining qolgan qoldig‘i uchun, Ossuriyadan qolganlar uchun, katta yo‘l bo‘ladi; xuddi Isroil Misr yurtidan chiqib kelgan kunda bo‘lgani kabi. Ishayo 11:1–16.

Birinchi oyatda shunday deyilgan: “Yessayning poyasidan bir novda chiqadi, uning ildizlaridan bir Shox o‘sib chiqadi; va Egamizning Ruhi uning ustida maskan tutadi.” Masihning qudratli ta’rifi davom etadi, AMMO bu ta’rif Ishayo kunlaridan ham, hatto Masih insonlar orasida yurgan kunlardan ham ko‘ra, ko‘proq oxirgi kunlarga taalluqlidir.

Diqqat bilan o‘qilganda, birinchi oyatdan to to‘qqizinchi oyatgacha bo‘lganlarning barchasi Masihning ajratib ko‘rsatuvchi xususiyatlari ekani ayon bo‘ladi, va o‘ninchi oyatda shunday deyiladi: “Va bir tayoq chiqib keladi.” Fikr oqimida birinchi oyatdan o‘ninchi oyatgacha hech qanday uzilish yo‘q. O‘ninchi oyatda: “va o‘sha kunda” deyiladi, bu esa birinchi oyatdagi kunning o‘zida sodir bo‘lishi kerak. Ham o‘ninchi, ham birinchi oyat “ildiz”ni ko‘rsatadi va shu tariqa bu ikki oyatni satr ustiga satr bog‘laydi.

Birinchi va o‘ninchi oyatlar birgalikda shunday deydi: “Yessayning poyasidan bir novda chiqadi, va uning ildizlaridan bir Shox o‘sib chiqadi: Va o‘sha kunda Yessayning bir ildizi bo‘ladi; u xalqlar uchun bayroq bo‘lib turadi; g‘ayriyahudiylar unga intiladilar; va uning oromgohi ulug‘vor bo‘ladi.”

“Tayoq” hokimiyatning ramzidir.

Va u temir tayoq bilan barcha xalqlar ustidan hukmronlik qilishi kerak bo‘lgan o‘g‘il farzandni tug‘di; va uning bolasi Xudoning huzuriga, Uning taxti tomon olib ketildi. Vahiy 12:5.

“Tayoq” tanlanish, bo‘linish va ajratilishning ramzidir.

Muso hassalarni Egamiz huzurida, guvohlik chodiriga qo'ydi. Ertasi kuni Muso guvohlik chodiriga kirganida, mana, Leviy xonadoni uchun bo'lgan Horunning hassasi kurtak yozibdi, g'unchalar chiqardi, gullabdi va bodom hosil qilibdi. Muso Egamiz huzuridan barcha hassalarni Isroilning barcha o'g'illari oldiga olib chiqdi; ular qaradilar va har biri o'z hassasini oldi. Shunda Egamiz Musoga dedi: "Horunning hassasini yana guvohlik oldiga qaytarib qo'y, u isyonchilarga qarshi bir alomat sifatida saqlansin; shunda sen ularning Menga qarshi noliishlarini butunlay to'xtatasan, toki ular o'lmasin". Muso shunday qildi: Egamiz unga qanday amr etgan bo'lsa, xuddi shunday qildi. Sahroda sanash 17:7–11.

G'unchalagan Horunning hassasi oxirgi yomg'ir davridagi bir "hassa"ni ko'rsatadi, chunki Horunniki o'n uch "hassa" ichida g'unchalagan yagona "hassa" edi. G'unchalash Xudo oxirgi yomg'ir xabariga ega ekanliklarini da'vo qiladigan o'n ikki isyonkor "hassa" bilan haqiqiy o'rtasidagi farqni namoyon etadigan oxirgi yomg'ir davrining ramzidir; xuddi Ilyosning olov orqali qilgan namoyishi ham haqiqiy bilan soxtaning orasidagi farqni belgilab bergani kabi. "Hassa" shuningdek o'lchov va hukmning ham ramzidir.

Menga tayoqqa o'xshash qamish berildi; farishta turib dedi: Tur, Xudoning ma'badini, qurbongohni va unda sajda qiluvchilarni o'lcha. Vahiy 11:1.

"Novda" Yessayning poyasidan chiqadi, "Yessay" esa Muqaddas Kitob bashoratida yo'l ko'rsatkichlar singari "ajralib turmoq" degan ma'noni bildiradi. Faraz Yessayning haqiqiy "ildizi" edi, va Faraz "yorilish, yorib chiqish yoki sochilib ketish" degan ma'noni anglatadi. Faraz Yessay nasl-nasabining ildizi yoki boshlanishidir. Shunday ekan, "Yessayning ildizi" alfa bo'lgan Farazning timsolidir, omega esa Yessaydir, ya'ni boshlanish va yakundir. Yessayning ildizi bir sochilish (Faraz) bilan boshlanadi va tik turgan bir odamning yo'l ko'rsatkichi bilan yakunlanadi. Bashorat ma'nosida tik turadigan erkaklar bir shohlikni belgilaydi. Muqaddas Kitobda Faraz bir nasl-nasabni boshlaydi, uning paydo bo'lishidan oldin hech qanday bog'lanish yo'q, va uning ismi yorilish degan ma'noni bildiradi; shu bois uning shajarasi haqidagi yozuv va ismi Farazni boshlanish sifatida ko'rsatadi, Yessayni esa yakun qiladi. Malkisidq ham Faraz holatidagi kabi, avvalgi nasl-nasabga ega emas deb ko'rsatilgan Muqaddas Kitobdagi bir shaxsdir. Farazning ildizi u Malkisidq ruhoniyligini ifoda etishini o'z ichiga oladi; Ibrohim o'shanga ushr bergan edi.

Melxizedek tartibi Masihning ruhoniyluk tartibidir.

Biz uchun peshqadam sifatida ichkariga kirgan Iso, Malkisidq tartibiga ko'ra abadiy oliy ruhoniyluk bo'ldi. Ibroniylarga 6:20.

Yessening ildizi Melxisedek ruhoniyligi edi, va boshlanish nihoyani aks ettirishi kerak. Yesse, Ishayoning so'zlariga ko'ra, xalqlarga bir bayroq bo'ladigan, oyoqqa turadigan Melxisedek ruhoniyligining so'nggi guruhini ifodalaydi.

"Poya" 'kesib tashlamoq (daraxtlarni); daraxtning tanasi yoki to'nkasi (go'yo yiqitilgandek yoki ekilgandek)' degan ma'noni anglatadi, va "poya" Doniyor kitobining to'rtinchi bobida Navuxadnazar bilan bo'lgani kabi chetlab o'tilgan bir saltanatdan o'sib chiqadi. Payg'ambarlik ma'nosida daraxt bir saltanatdir, va qachonki bir saltanat yakunlansa, o'sha daraxt kesib tashlangan bo'ladi.

Ushbu parchadagi “novda” yuqori shoxdan emas, balki to‘nkadan chiqadi. To‘nka bilan ifodalangan avvalgi bir shohlikdan “hassa” — hokimiyat ramzi — paydo bo‘ladi, va o‘sha hokimiyat “hassa” keyingi yomg‘ir xabarining “kurtaklari va gullari”ni beradimi-yo‘qmi, shunga asoslanadi. Bu hokimiyat kesib tashlangan avvalgi bir shohlikdan kelib chiqadi.

“ildiz” — “Yessayning ildizi”dir; “to‘nkadan” chiqqan “novda” esa ildizlari Yessayning ildizi bo‘lgan o‘sha “to‘nka”dan chiqadi. Hokimiyatni yuzaga keltiradigan novda to‘nkadan keladi, biroq Shoh ildizdan chiqadi — va ildiz bayroqdir. Ildiz — boshlanishdir, va oxiri Shohdir.

“Shox” so‘zi soqchi yoki yo‘l belgisi degan ma‘noni anglatadi. Ishayo bizga Shox Yakshanba qonuni paytida kelishini bildiradi.

Va o‘sha kunda yetti ayol bir erkakka yopishib, shunday deydi: “Biz o‘z nonimizni o‘zimiz yeymiz va o‘z kiyimimizni o‘zimiz kiyamiz; faqat sening noming bilan atalishimizga ijozat ber, shunda sharmandaligimiz ketar”. O‘sha kunda Egamizning novdasi go‘zal va ulug‘vor bo‘lur, yerning mevasi esa Isroildan omon qolganlar uchun a‘lo va ko‘rkam bo‘lur. Va shunday bo‘ladiki, Sionda qolgan hamda Quddusda saqlanib qolgan kishi muqaddas deb ataladi, ya‘ni Quddusda tiriklar qatoriga yozilgan har bir kishi; qachonki Egamiz hukm ruhi va yondiruvchi ruh bilan Sion qizlarining nopokligini yuvib tashlagan va Quddusning qonini uning o‘rtasidan poklagan bo‘lsa. Ishayo 4:1–4.

Yetti ayol mahkam ushlaydigan “bir erkak” — papadir; u yakshanba qonuni vaqtida yettidan bo‘lgan sakkizinchiga aylanadi va kema-dagi 8 jonning soxtasini taqdim etadi. Yakshanba qonuni vaqtida, “o‘sha kunda”, “Egamizning novdasi go‘zal va ulug‘vor bo‘lur”, “qachonki Egamiz Sion qizlarining nopokligini yuvib tashlaganida va Quddusning qonini uning o‘rtasidan hukm ruhi va kuydiruvchi ruh bilan poklaganida.” Hukm ruhi va kuydiruvchi ruh bilan poklash yakshanba qonuni vaqtida Malaki uchinchi bobdagi Ahd Elchisi tomonidan amalga oshiriladi. “Go‘zal novda” — Yishayning to‘nkasidan emas, balki bayroq bo‘lgan ildizidan chiqadigan bir yuz qirq to‘rt mingdir.

Ularning hokimiyati qulagan shohlikning bir shoxidan chiqqan aso orqali ifodalanadi. Filadelfiya shohligi 1856 yildan 1863 yilgacha qulab bordi, va o‘sha qulagan shohlikda o‘rnatilgan hokimiyat yakshanba qonuni paytida qayta tiklanadi. Bayroq bo‘lgan shox ko‘tarilganda, yuz qirq to‘rt mingning Laodikiya harakati yuz qirq to‘rt mingning Filadelfiya harakatiga o‘tadi. Aynan o‘shanda Milleriy yoki Filadelfiya shohligidan chiqqan hokimiyat yoki aso Ishayo 22:22 dagi Eliyaqim ustiga qo‘yilgan kalit orqali ifodalanadi.

Va men Dovud xonadonining kalitini uning yelkasiga qo‘yaman; u ochadi, va hech kim yopmaydi; u yopadi, va hech kim ochmaydi. Ishayo 22:22.

Bu oyat 1844-yil 22-oktabrni belgilaydi va Eliakimning “kalit”ni qabul qilayotganini ko‘rsatadi. Oldingi ikki oyatda Laodikeyaning hokimiyati Shebnadan olinib, Eliakimga beriladi. Yakshanba qonuni vaqtida bir zamonlar tanlangan ahd xalqiga berilgan hokimiyat Laodikiya Yettinchi kun Adventizmi shohligidan olinib, bir yuz qirq to‘rt minglik Filadelfiya harakati shohligiga — ya‘ni ulug‘vorlik shohligiga — beriladi.

U ulardan so‘radi: “Sizlar esa Meni kim deb aytasizlar?” Shunda Simun Butrus javob berib dedi: “Sen Masihsan, barhayot Xudoning O‘g‘lisan”. Iso unga javob berib dedi: “Baxtlisan sen, Simun Barjona, chunki buni senga jismu qon emas, balki osmondagi Otam ayon qildi. Men ham senga shuni aytaman: sen Butrussan, va Men O‘z jamoatimni ana shu qoya ustiga quraman; do‘zax darvozalari unga bas kelolmaydi. Men senga osmon shohligining kalitlarini beraman; yerda nimani bog‘lasang, osmonda bog‘langan bo‘ladi; yerda nimani yechsang, osmonda yechilgan bo‘ladi”. Matto 16:16–19.

Hokimiyat hassasi, Butrusga berilgan kalit sifatida ifodalangan holda, Ishayo 22:22 da Eliakimning yelkasiga qo‘yiladi. Butrus yakshanba qonunidan sal oldin Masih bilan ahdga kiradigan yuz qirq to‘rt minglikning shoxini ifodalaydi. Mazkur parchada Butrus Qaysariya Filipida bo‘lib, bu Doniyor o‘n birinchi bobning o‘n uchdan o‘n beshinchi oyatlaridagi Paniyumdir. Uning nomi o‘zgartiriladi, bu ahdiy munosabatni ifodalaydi, va Butrus ismi, har bir harfning tartib raqamlarini ko‘paytirish usuli bilan yondashilganda, 144,000 ga teng bo‘ladi. Eliakimga, Shebna to‘p singari dalaga uloqtirilganda qo‘yiladigan hokimiyat, yoki hassa, yoki kalit, 1856 yildan 1863 yilgacha kesib tashlangan Filadelfiyachi Millerit Adventizmning poyasidan chiqqan “hassa”dir.

Butrus bug‘doy bilan begona o‘tlar ajratiladigan paytda Xudoning ahd xalqining hokimiyatini qabul qilmoqda, chunki bug‘doy Hosil bayramining silkitiladigan non nazri sifatida ko‘tarilishi kerak. Avval begona o‘tlar ajratiladi; bu, Hosil bayramidagi silkitiladigan nonlardagi xamirturushning pishirish jarayoni orqali chiqarib tashlanishi bilan ifodalanadi. Asa yoki kalitning hokimiyati qulagan bir shohlikning to‘nkasiidan kelib chiqadi, va alomat bo‘lgan novda Yessayning ildizidan chiqadi hamda Yessayning ildizidir, chunki Iso bir narsaning oxirini boshqa bir narsaning boshlanishi bilan tasvirlaydi. Ildiz — boshlanish, novda esa — oxirdir. Bu bashoratli tatbiq Masih zamonidagi ham, bugungi kundagi ham mayda bahsga berilgan yahudiylar tomonidan anglanishi mumkin emas, chunki u keyingi yomg‘ir metodologiyasining asosiy tamoyilidir va u Dovud xonadonining kaliti sifatida ham ifodalangan. Kalit yopib qo‘yilgan Dovud xonadonining eshigini ochadi. Kalit samoviy ma’badga, ya’ni Dovud xonadoniga kiruvchi eshikni ochadi. 1844-yil 22-oktabrning alfasi yakshanba qonunining omegasida takrorlanadi.

Yessening o‘g‘li Dovud Masihning kunlarida bahslashuvchan yahudiylar bilan bo‘ladigan har qanday keyingi munozaralarga yakun yasagan bir jumboqni qayd etadi; shu tariqa bu Uning yahudiylarga bo‘lgan guvohligining nihoyasini ham belgilaydi.

Dovudning Zaburi. Egamiz Rabbimga dedi: Men dushmanlaringni oyoqlaring ostiga poyandoz qilgunimcha, Sen Mening o‘ng tomonimda o‘tir. Egamiz qudrating hassasini Siondan yuboradi: dushmanlaring o‘rtasida hukmronlik qil. Qudrating namoyon bo‘ladigan kunda xalqing ixtiyoriy bo‘lur; muqaddaslikning go‘zalliklarida, tong bag‘ridan, yoshlik shabnamning Sendadir. Egamiz qasam ichdi va pushaymon bo‘lmas: Sen Malkisidq tartibiga ko‘ra abadiy ruhoniysan. Zabur 110:1–4.

Palmoni bu parchani Zabur 110 ga joylashtirishni belgiladi; albatta, bu ham matematika olamida alohida son sifatida tan olingan yana bir sonidir. “220” ning yarmi va “11” ning o‘n baravari qalbni “110” soni muayyan bir ahamiyatga ega, deb kutishga yetaklaydi; va haqiqatan ham shundaydir — xuddi parchaning o‘zi kabi. Bu Dovudning qo‘shig‘idir, Dovud esa bir yuz qirq to‘rt mingning

timsolidir; shu bois bu uzumzor qo‘shig‘idan olingan oyatdir, ya‘ni Muso va Qo‘zining qo‘shig‘idir. U uzumzorning avvalgi dehqonlari chetlab o‘tiladigan va uzumzor bir yuz qirq to‘rt mingga beriladigan vaqtni ko‘rsatadi. Bu sodir bo‘lganda, u “qudratingning kuni” bo‘lib, Elliginchi kun mavsumining cho‘qqisida Elliginchi kunning qudrati bilan uyg‘unlashadi.

Xudoning xalqi “ertalabning bachadonidan” “yoshligingning shudringi” bilan chiqqan kunda “ixtiyoriy” bo‘ladi. Yangi tug‘ilish tavba va hayotning bir tasviridir. Bir yuz qirq to‘rt ming kishi 2023-yil iyulida bachadondan olindi va ular yoshligining shudringi bilan tug‘ildi, chunki ular Tungi Faryod xabariga tug‘ildilar; bu xuddi boshida, ya‘ni ularning “yoshligi”da, Millerchilar bilan ham sodir bo‘lgan edi. Bu ayni o‘sha shudringdir, chunki u omega tarixining ichida alfa tarixining takrorlanishidir. Ularning “kuchi berilish” kunida, Shebna o‘z “mansabi”dan va o‘z “maqomi”dan haydab chiqarilib, Eliakim “pastga” tushirilganda, bir yuz qirq to‘rt ming kishi omega ruhoniylari qilinadi, chunki ular Malkisidq tartibiga ko‘ra qilinadilar; chunki bir yuz qirq to‘rt ming o‘limni totmaydi, yoki Malkisidqdagi kabi ular abadiy ruhoniylardir.

“Uning qudrati kunida” Rabbimiz “O‘z qudratining hassasini Siondan” yuboradi. Uning shohliklarining — inoyat (oqlanish) va ulug‘vorlik (muqaddaslanish)ning — hokimiyati Uning ulug‘vorlik tojini kiyganlar zimmasiga qo‘yilgan, chunki ular Uning shohligini ifodalaydilar. Ular Siondan yuboriladilar, zero Sionning ma‘nosi bir yuz qirq to‘rt mingning bayrog‘ini ifodalaydi.

Farziylar bir joyga yig‘ilganlarida, Iso ulardan so‘rab dedi: Masih haqida nima deb o‘ylaysizlar? U kimning o‘g‘lidir? Ular Unga: Dovudning o‘g‘li, — dedilar.

U ularga dedi: Unda qanday qilib Dovud Ruhda Uni Rabbiiy deb atab, shunday deydi: “Rabbiiy mening Rabbiiymga dedi: Men dushmanlaringni oyoqlaring ostiga poyandoz qilgunimcha, Mening o‘ng tomonimda o‘tir”? Bas, agar Dovud Uni Rabbiiy desa, U qanday qilib uning O‘g‘li bo‘ladi?

Hech kim Unga bir og‘iz ham javob qaytara olmadi; o‘sha kundan boshlab esa hech kim Unga yana savol berishga jur‘at etmadi. Matto 24:41–46.

Dovudning Masihga nisbatan alfa va omega — ya‘ni boshlanish va nihoya sifatidagi bashoratli munosabati “satr ustiga satr” metodologiyasining asosiy qoidasidir, va bu qoida mayda bahsgo‘y yahudiylar tomonidan qanchalik anglanmagan bo‘lsa, Laodikeyadagi Yettinchi kun adventisti ham Tungi nido xabari davridagi milleritchilar tarixida osmonning shudringi Adventizmning yoshlik chog‘ida to‘kilganini shunchalik anglay olmaydi. Sening yoshlik davringning “shudringi” bir yuz qirq to‘rt mingning ustidadir, va u 9/11 da sepa boshladi, yakshanba qonuni esa “qudrat kuni”dir; o‘shanda qoldiq Melxisedek tartibiga ko‘ra ruhoniylar sifatida moylanadi.

Laodikiyalik Yettinchi kun Adventizmining (kurashuvchi jamoatning) kesilgan tanasidan shoxcha (zafar qozongan jamoat) chiqadi; Yessayning ildizidan esa yuz qirq to‘rt ming kishi — Uning qudrati kunida silkitma nazr sifatida ko‘tarilgan ulug‘vor mevaning shoxchasidir.

Bu fikrlarni keyingi maqolada davom ettiramiz.

«Hikmatlar Birinchi bob»

“1850-yil 1-aprel. ‘Kichik poda’ga.”

“Aziz Birodarlar.—26-yanvar kuni Rabbiy menga bir manzara ko‘rsatdi, uni bayon qilaman. Men ko‘rdimki, Xudoning xalqidan ba‘zilari befahm va mudroq holda edilar; ular faqat yarim uyg‘oq bo‘lib, hozir yashayotgan vaqtimizni anglamas edilar; va ‘kir cho‘tkasi bor ‘odam’ kirib kelgan edi, hamda ba‘zilarning supurib ketilish xavfi bor edi. Men Isodan ularni qutqarishini, ularga yana bir oz muhlat berishini va dahshatli xavf-xatarlarini ko‘rishlariga yo‘l qo‘yishini iltijo qildim, toki abadiy kech bo‘lib qolishidan oldin tayyor bo‘lsinlar. Farishta dedi: ‘Halokat qudratli quyun kabi kelmoqda.’ Men farishtadan bu dunyoni sevgan, mol-mulklariga bog‘lanib qolgan, ulardan uzilishga va och qo‘ylarni — ma‘naviy ozuqa yetishmasligidan nobud bo‘layotganlarni — boqish uchun xabarchilarni yo‘lda tezlatishga ularni qurbon qilishga rozi bo‘lmaganlarga rahm qilishini va ularni qutqarishini iltijo qildim.”

“Men hozirgi haqiqatdan mahrum bo‘lib halok bo‘layotgan bechorahol jonlarni ko‘rganimda, hamda haqiqatga ishonishini da‘vo qiladigan ayrimlar Xudoning ishini ilgarilatish uchun zarur vositalarni bermay, ularning halok bo‘lishiga yo‘l qo‘yayotganini ko‘rganimda, bu manzara nihoyatda og‘riqli edi va men farishtadan uni mendan olib tashlashini iltijo qildim. Men ko‘rdimki, Xudoning ishi ularning mol-mulkidan bir qismini talab qilganida, Iso huzuriga kelgan yigit singari, [Matthew 19:16–22.] ular qayg‘u bilan ketar edilar; va tez orada toshib keluvchi qamchi ularning boyliklari ustidan o‘tib, barchasini supurib ketar edi, shunda yer yuzidagi mol-dunyoni qurbon qilish va osmonda xazina to‘plash uchun juda kech bo‘lar edi.

“Shunda men ulug‘vor Najotkorni, go‘zal va yoqimli zotni ko‘rdim: u ulug‘vorlik saltanatlarini tark etib, O‘zining qimmatbaho jonini berish va nohaqlar uchun Odil Zot sifatida o‘lish uchun bu qorong‘i va yolg‘iz dunyoga kelgan edi. U shafqatsiz masxara va qamchilanishga chidadi, o‘rilgan tikanli tojni kiydi va bog‘da qondan yirik tomchilar terlagan edi; butun dunyoning gunohlari yuki Uning ustida edi. Farishta: «Nima uchun?» deb so‘radi. Oh, men ko‘rdim va bildimki, bu biz uchun edi; U bizning gunohlarimiz uchun bularning barchasiga azob chekdi, toki O‘zining qimmatbaho qoni orqali bizni Xudoga qutqarib olib kelsin.

“Shundan so‘ng, bu dunyoning boyliklaridan halok bo‘layotgan jonlarni qutqarish uchun, ularga haqiqatni yuborish yo‘lida foydalanishga rozi bo‘lmaganlar yana ko‘zim oldida namoyon qilindi; holbuki Iso Ota huzurida turib, ular uchun O‘z qonini, O‘z azob-uqubatlarini va O‘z o‘limini iltijo qilayotgan edi; Xudoning xabarchilari esa, ular tirik Xudoning muhri bilan muhrlanishlari uchun, ularga najot beruvchi haqiqatni yetkazishga tayyor holda kutib turar edilar. Hozirgi haqiqatga ishonishini da‘vo qilgan ba‘zilarga hatto shunchalik oz ishni qilish ham qiyin edi: ya‘ni Xudo ularni boshqaruvchi qilib tayinlab, omonat qilib bergan O‘z mablag‘idan xabarchilarga berish.”

“Shunda azob-uqubat chekkan Iso, U zotning ular uchun O‘z hayotini bergudek darajada chuqur bo‘lgan qurbonligi va sevgisi, yana mening oldimga keltirildi; so‘ng esa, Uning izdoshlarimiz deb da‘vo qilgan, bu dunyoning mol-dunyosiga ega bo‘lgan va najot ishiga yordam berishni shunchalik ulkan bir narsa deb hisoblagan kishilarning hayoti menga ko‘rsatildi. Farishta dedi: ‘Bundaylar osmonga kira oladilarmi?’ Boshqa bir farishta javob berdi: ‘Yo‘q, hech qachon, hech qachon, hech qachon. Yer yuzida Xudoning ishiga qiziqish bildirmaydiganlar, yuqorida qutqaruvchi sevgining qo‘shig‘ini aslo kuylay olmaydilar.’”

“Men Xudo yer yuzida qilayotgan tezkor ish yaqin orada adolat ila qisqartirilishini ko‘rdim; va chaqqon xabarchilar tarqalib ketgan podani izlab topish uchun o‘z yo‘llarida shoshilishlari kerak edi. Bir farishta dedi: ‘Hammasi ham xabarchimi? Yo‘q, yo‘q, Xudoning xabarchilarining xabari bor.’”

“Xudoning ishiga Xudodan hech qanday xabari bo‘lmagan ayrim sayohatchilar tomonidan to‘sqinlik qilinganini va uni sharmanda qilinganini ko‘rdim. Bundaylar o‘z burchlari bo‘lmagan joylarga borib yo‘lda sarflagan har bir dollari uchun Xudoga hisob berishlariga to‘g‘ri keladi; chunki o‘sha pul Xudoning ishiga yordam bergan bo‘lishi mumkin edi, va uning yo‘qligi sababli, jonlar ma‘naviy oziqdan mahrum bo‘lib och qolgan va halok bo‘lgan; holbuki, agar Xudo tomonidan chaqirilgan va tanlangan xabarchilarida buning uchun vosita bo‘lganida, bu oziq ularga Xudo tomonidan berilgan bo‘lar edi.”

“Qudratli silkinish boshlandi va davom etadi; haqiqat uchun mahkam tutinib, yon bermasdan qat‘iy turishga hamda Xudo va Uning ishi uchun qurbonlik qilishga tayyor bo‘lmaganlarning barchasi silkitilib chiqarib tashlanadi. Farishta dedi: «Nahotki biror kishi qurbonlik qilishga majbur etiladi, deb o‘ylaysizlar? Yo‘q, yo‘q. Bu ixtiyoriy nazr bo‘lishi kerak. Dalani sotib olish uchun hamma narsani berish kerak bo‘ladi». — Men O‘z xalqini ayab qolishini so‘rab Xudoga yolvordim; ularning ba‘zilari holdan toyib, halok bo‘layotgan edilar.

“Men qo‘llari bilan mehnat qilishga va ishni qo‘llab-quvvatlashga kuchi bo‘lganlar, boshqalar o‘z mol-mulki uchun qanday mas‘ul bo‘lsalar, o‘sha kuch uchun shunchalik mas‘ul ekanliklarini ko‘rdim.

“Shundan so‘ng men Qodir Xudoning hukmlari tezlik bilan kelayotganini ko‘rdim. Men farishtadan xalqqa uning tilida gapirishini iltijo qildim. U dedi: “Sinay tog‘ining barcha momaqaldiraqlari va chaqmoqlari ham Xudoning Kalomidagi ravshan haqiqatlar bilan qimirlamaydiganlarni qimirlatmas edi; farishtaning xabari ham ularni uyg‘otmas edi.””
Review and Herald, 1850-yil 1-aprel.